

k zjednaným službám jest plně schopen, tudíž by se mohl osvědčiti, a nelze při tom přihlížeti k menším nedokonalostem a závadám, nikoliv tak podstatným, že by zavdávaly příčinu k předčasnému zrušení služebního poměru. Takových závad tu však nebylo, jak sám odvolatel v řízení před první stolicí připustil, a byl proto právem žalobci přiznán plat za čtyry měsíce, t. j. až do skončení celého zkušebního roku.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Zjišťovati úmysl stran při ujednání služební smlouvy nebylo třeba, protože bylo oběma stranami souhlasně předneseno, že byla ujednána zkušební doba na jeden rok, jakž uvedeno i v písemní smlouvě. Podle předpisů §§ 1158 a 1162 obč. zák. skončí se služební poměr ujednaný na určitou dobu buď uplynutím této doby nebo před jejím projitím z důležitých důvodů. Pro služební poměr smluvený na zkoušku nebo na dobu přechodné potřeby stanoví zákon v druhém odstavci § 1158 obč. zák. výjimku v ten smysl, že jej v prvním měsíci může rozvázati kterákoliv strana kdykoliv. Služební poměr ujednaný na dobu života nějaké osoby nebo na dobu delší pěti let může po uplynutí pěti let rozvázati šestiměsíční výpovědí jen zaměstnanec, nikoliv též zaměstnavatel, který může výpovědí zrušiti jen takový služební poměr, jehož doba není určena (§ 1158 poslední odstavec obč. zák.). Tyto předpisy jsou podle § 1164 obč. zák. právem velícím a zaměstnancova práva z nich plynoucí nemohou býti pracovní smlouvou ani zrušena ani obmezena. Je proto nerozhodné, byl-li žalovaný, jak tvrdí, toho názoru, že může dáti žalobci také v prvním roce — po uplynutí prvního měsíce — zákonitou výpověď. Ostatně žalovaný ani netvrdil, že tento svůj názor proti žalobci projevil při ujednání smlouvy, a neprojevená vůle nemá právního účinku. Po právní stránce byla věc odvolacím soudem posouzena správně a stačí odkázati dovolatele na důvody napadeného rozsudku, jež nevyvrátil a jež nejvyšší soud schvaluje, poněvadž vyhovují stavu věci a zákonu.

Čís. 10971.

Byl-li zaměstnanec zjedнан ke službám na dobu lázeňské sezony, šlo o služební poměr ujednaný na určitou dobu.

Zaměstnanec, zjednaný na určitou dobu, má právo na ponechání ve službě tak dlouho, dokud neuplyne ujednaná doba nebo dokud pro zaměstnavatele nevznikne důležitý důvod k předčasnému propuštění. Toto právo zaměstnancovo nemůže býti pracovní smlouvou ani zrušeno ani omezeno.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, Rv I 1087/30.)

Žalobce byl smlouvou ze dne 1. března 1929 zjednan žalovaným za šoféra pro sezonu v Mariánských Lázních. Byv dne 27. dubna 1929 pro-

puštěn, domáhal se na žalovaném zaplacení mzdy až do konce sezony, t. j. do 30. září 1929. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by o ní dále jednal a ji znovu rozhodl.

D ů v o d y :

Dovolatel právem vytýká, že napadeným rozsudkem byla věc ne-
správně posouzena po stránce právní. Mezi stranami není sporné (§ 266
c. ř. s.), že smlouvou ze dne 1. března 1929 byl žalobce zjednán žalovanou
ke službám jako šofér nákladního auta pro sezonu 1929 za měsíční plat a
naturální byt a že zároveň byla ujednána výpovědní doba čtrnáct dnů.
Rovněž není sporné, že žalobce byl ze služeb žalované propuštěn před
uplynutím sezony a že mu žalovaná vyplatila mzdu jen za dalších čtrnáct
dnů. Prvý soud omezil jednání na důvod žalobního nároku, nerozhodl
však podle § 393 c. ř. s. rozsudkem mezitímním, nýbrž vydal hned roz-
sudek konečný, jímž zamítl žalobu, vycházející z právního názoru, že usta-
novení § 1158 obč. zák., podle něhož se služební poměr ujednaný na
určitou dobu končí uplynutím doby, na niž byl ujednán, není podle
§ 1164 obč. zák. předpisem donucovacím a může býti stranami změněno.
Odvolací soud potvrdil první rozsudek a vyložil smlouvu v ten smysl, že
žalobce nebyl zjednán nevypověditelně pro celou sezonu, nýbrž že podle
ujednání mohla býti dána vzájemně čtrnáctidenní výpověď. Tím jest ji-
nými slovy vyjádřeno totéž, co vyslovil již první soud. Avšak s právním
názorem, z něhož vycházely oba nižší soudy, nelze souhlasiti, protože
jest v rozporu se zákonem. Byl-li žalobce zjednán žalovanou ke službám
na dobu lázeňské sezony v Mariánských Lázních, která podle žalobcova
přednesu trvá od 15. dubna do 30. září, šlo o služební poměr ujednaný
na určitou dobu. Podle předpisů §§ 1158 a 1162 obč. zák. skončí se slu-
žební poměr ujednaný na určitou dobu buď uplynutím této doby nebo
před jejím projitím z důležitých důvodů. O tento druhý případ v souzené
věci nejde a nejde ani o výjimky stanovené v druhém odstavci § 1158
obč. zák. pro služební poměr smluvený na zkoušku nebo jen na dobu
přechodné potřeby. Zaměstnavatel může podle posledního odstavce
§ 1158 obč. zák. výpovědi zrušiti jen služební poměr, jehož doba není
ujednáním určena. Pro zaměstnance, který byl zjednán na určitou dobu,
plyne z ustanovení §§ 1158 a 1162 obč. zák. právo na ponechání ve
službě tak dlouho, dokud ujednaná doba neuplyne nebo dokud pro za-
městnavatele nevznikne důležitý důvod k předčasnému propuštění podle
§§ 1162 obč. zák. Toto jeho právo nemůže býti podle § 1164 obč. zák.
pracovní smlouvou ani zrušeno ani omezeno. Zaměstnavateli není to na
úkor, neboť, chce-li si zachovati právo k výpovědi, jest na něm, by si
ujednal smlouvu na dobu neurčitou. Z řečeného vyplývá pro souzený
případ, že ustanovení služební smlouvy ze dne 1. března 1929 o čtrnácti-
denní výpovědi není proti žalobci platné, a že důvod, z něhož nižší soudy
zamítly žalobu, neobstojí. Dovolací důvod podle § 503 čís. 4 c. ř. s. jest
tudíž opodstatněn. Nejvyšší soud nemůže však rozhodnouti ve věci samé

a vyhověti žalobě, jak navrhuje dovolatel, protože se nižší soudy obíraly dosud jen právním důvodem žalobního nároku, nikoliv i jeho výší. Aby se věc stala zralou k rozhodnutí, bude třeba jednání v první stolici, přičemž bylo zrušiti nejen napadený rozsudek, nýbrž i rozsudek prvního soudu a spornou věc vrátiti první stolici k dalšímu jednání a novému rozhodnutí (§ 510 c. ř. s.). Tomu není na závalu, že dovolací návrh zní jen na změnu napadeného rozsudku, neboť zrušení rozsudků obou nižších soudů stalo se nutným následkem odchýlného právního nazírání na věc.

Čís. 10972.

Podpis advokátův může býti umístěn na podání kdekoliv.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, Rv I 1434/30.)

Žalobu nemanželské matky proti nemanželskému otci o náhradu toho, co žalobkyně vynaložila na dítě, o b a n i ž š í s o u d y zamítly.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudek odvolacího soudu a vrátil mu věc, by o odvolání dále jednal.

D ů v o d y:

Soud první stolice zamítl žalobu, maje za to, že žalovaná, živící dítě zplozené se žalovaným, neměla zavazovací úmysl proti žalovanému, že totiž neočekávala náhradu od manžela a neměla úmysl, jej k ní zavázati. Žalobkyně napadala tento základ prvního rozsudku mimo jiné též pro nesprávné hodnocení důkazů a pro vadnost řízení, a to ve výkladech připojených k odvolacímu spisu na jeho konci po podpisu strany a bez dalšího ukončení datem aneb opětným podpisem. Odvolací soud potvrdil první rozsudek v podstatě z jeho důvodů, zejména i co do otázky, zda žalobkyně jednala v řečeném úmyslu a očekávání, prohlašuje po vyřízení přednesu odvolatelky, pokud byl podepsán, až do listu čís. 30, že »dalšími nepodepsanými vývody netřeba se blíže zabývat.« Dovolání napadá tento postup odvolacího soudu právem z důvodu vadnosti řízení podle § 503 čís. 2 c. ř. s. Podle § 467 c. ř. s. musí odvolání obsahovati kromě všeobecných náležitostí přípravného spisu podle §§ 75 a 78 c. ř. s. též podpis advokáta. Zákon nestanoví, kde, na kterém místě podání má advokátův podpis býti připojen. Ze slova podpis dalo by se snad usuzovati, že má býti umístěn na konci podání. Ale věcně odůvodněn tento požadavek není. Účel advokátova podpisu, že totiž advokát jako osobnost právnický školená nese odpovědnost za obsah podání jím podepsaného, je splněn, ať je podpis umístěn na podání kdekoliv. Je také uznáno stálou praxí, že na tom nesejde, kde se advokát na podání podepíše, a zejména je uznáváno, že podpis může býti také na příklad na první stránce, kde jsou ostatní údaje podle § 75 čís. 1 a 2 c. ř. s. Tomuto požadavku odvolací spis vyhovoval. Podpis strany na jeho konci — ostatně připojený jen psacím strojem jako tak zv. kancelářský podpis — nemá proto právní